

POSTANOWIENIE

20 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

na posiedzeniu niejawnym 20 grudnia 2023 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku H. K.
z udziałem G. K.
o podział majątku wspólnego,
na skutek skargi kasacyjnej H. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Częstochowie
z 21 marca 2023 r., VI Ca 1171/22,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni H. K. wniosła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Częstochowie z 21 marca 2023 r., zaskarżając to postanowienie w całości, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca wskazała, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona oraz, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne:

1) Czy sąd rozpoznający sprawę o podział majątku wspólnego w świetle art. 684 w zw. z art. 567 § 3 k.p.c. ma możliwość poprzestania na stwierdzeniu, iż w toku postępowania nie ustalono na czyje potrzeby zostały wydane środki pochodzące z majątku wspólnego, tak jak przyjął Sąd odwoławczy, tj. „nie zostało ustalone czy kaucja została zwrócona i kto przejął te środki (str. 22 uzasadnienia

postanowienia Sądu odwoławczego)”, czy winien dążyć do ustalenia wszystkich składników majątku wspólnego?

2) Czy fakt wydania przez sąd pierwszej instancji rozstrzygnięcia niekorzystnego dla strony postępowania i oparcie sporządzenia pisemnego uzasadnienia na okolicznościach faktycznych pozostających w sprzeczności z twierdzeniami tej właśnie strony postępowania oraz wskazanymi przez tę stronę тезami dowodowymi, przywołanymi wobec zgłoszenia tych właśnie wniosków dowodowych w apelacji, nie uzasadnia przyjęcia, że zgłoszone w treści apelacji te wnioski dowodowe należy nie uznawać za spóźnione z uwagi na fakt, że przeciwnie stanowisko będzie działać na szkodę strony postępowania będącej osobą fizyczną niedysponującą profesjonalną wiedzą prawniczą, oraz pozostającą w usprawiedliwionym przekonaniu, że okoliczności faktyczne przyjęte przez Sąd pierwszej instancji będą pozostawać w sprzeczności z nowo zgłoszonymi wnioskami dowodowymi, czego na wcześniejszym etapie strona nie mogła przewidywać?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, jeżeli zaskarżone nią orzeczenie zapadło wskutek oczywistego naruszenia prawa, zaś oczywiste naruszenie prawa powinno być rozumiane jako widoczna, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurydycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (zob. postanowienia SN: z 26 lutego 2001 r., I PKN 15/01, i z 17 października 2001 r., I PKN 157/01). Skarżący powinien wykazać kwalifikowaną postać naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, widoczną *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (postanowienie SN z 11 grudnia 2009 r., II PK 223/09). Ma to być przy tym zasadność łatwo dostrzegalna już nawet przy pobieżnej lekturze skargi (postanowienie SN z 7 maja 2010 r., V CSK 459/09).

Skarżąca nie wykazała, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Wnioskodawczyni nie wyjaśniła, jaki przepis bądź przepisy zostały jej zdaniem naruszone w stopniu kwalifikowanym, przemawiającym za oczywistą zasadnością

skargi. W tym fragmencie uzasadnienia wniosku w tym kontekście w ogóle nie został wskazany żaden przepis prawa. Taka konstrukcja wniosku wyklucza przyjęcie, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Natomiast istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Zagadnienie prawne powinno, przede wszystkim, być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie SN z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01), a jednocześnie być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (zob. postanowienia SN: z 15 października 2002 r., III CZP 66/02; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02; z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08). Nieodzowne jest ponadto wykazanie związku między oczekiwaną od Sądu Najwyższego wypowiedzią a wynikiem postępowania kasacyjnego (zob. np. postanowienia SN: z 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z 29 lipca 2015 r., I CSK 980/14; z 19 czerwca 2018 r., IV CSK 56/18).

Sformułowane przez skarżącą zagadnienia prawne nie mają charakteru uniwersalnego, o czym przekonuje ich szczegółowość i silne powiązanie z konkretnym stanem faktycznym oraz uzasadnieniem zaskarżonego orzeczenia, co oznacza, że znaczenie tych zagadnień nie wykracza poza niniejszą sprawę. Skarżąca dąży bowiem nie do uzyskania abstrakcyjnej odpowiedzi dotyczącej wykładni określonych przepisów, ale oceny trafności wydanego rozstrzygnięcia na płaszczyźnie subsumpcji.

Ponadto skarżąca nie sporządziła w sposób prawidłowy uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi w zakresie przesłanek kasacyjnych, na które się powołuje. Uzasadnienie to przybrało bowiem formę łącznie czterech zdań (k. 4-5 skargi kasacyjnej). W zakresie sformułowanych zagadnień prawnych nie zostały przytoczone argumenty wskazujące na możliwe, rozbieżne interpretacje prawne, poglądy orzecznictwa, ani doktryny. Nie jest natomiast rolą Sądu Najwyższego poszukiwanie argumentów uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do

rozpoznania w treści uzasadnienia skargi, a zwłaszcza podstaw kasacyjnych, jeżeli strona nie powołała ich we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia SN: z 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16; z 4 lipca 2017 r., III CSK 64/17; z 10 maja 2018 r., I CSK 800/17).

Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

(D.Z.)

[ms]